

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SEU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 12.
Unu singur exemplar	banu 50.
Linia de reclame si inserzioni	lei 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de catu la administratuna diarului, pe banu gata.

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEP NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRAINETATE:

Pe unu anu [52 numere]	lei 27.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 14.
Unu singur exemplar	pani 55.
Linia de anunturi	banu 30.
Pentru strainatate, pe anu (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimit prin mandate postale; din strainetate in numerar.

Diarul uă dată pe săptămână: DUMINECA. — Redactor TOMAI STOENESCU.

SUMARIU:

- Sciri de la resboiu, sosite pe telegrafu.
- Răspunsul neprahitului părintele Tache, esarchu alu Spirei.
- Dedicatie lui musiu Frederic Damnatul.
- Havadisuri d'ale nôstre, noi și vechi.
- La tîră, unde e bine cându a parale multe.
- Bucuria Presei pentru prosperitatea politicei franțuzesci.
- Zina, care nu face ce faci tîte fetele.
- Se 'ntrîbă lumea despre multe și de tîte.
- Cu dreptu e? Frumosu e? Bine e?
- Diplomatii pitesci: schițe biografice.
- D-lui M. C. Iepuracheo. Amintiri pișoase.
- Folia răposașilor de pe lumea asta.
- Biblioafie.

SCIRI DE LA RESBOIU

(Hagenia «Pantazachi»)

Turciu, trecendu adî la Turnul
Si-'ndreptându'ști tunul,
Aă prefăcutu în cenușe
Cinci-deci de mătușe.

După sciri din Calafatû,
În elu aă intratû
Vr'o-optu sute de cadii
Să 'lă facă pifti.

Intr'uă nouă 'ncăierare
Perderea fu mare!
Vr'o cinc Turci râniți și morți,
Eră Români toți.

Nici unul nu mai trăiesce,
Ci se odihnesce
Chiaru în sénul lui Avramu
Ot Seik-islamu.

Giurgiu, Bechetu, și Cetate
Suntu sdrobite tîte!
În curêndu spre Bucuresci
Vinu ostiru turcesci.

Rușii, în Asia-mică,
Ca perile pică:
Suntu cu totul biruiți
Toți cei ne-turciți?

Secretarul „Agenției Pantazachi“
Rococo

SCRISOREA PĂRINTELUI TACHY

CATRE

ARHIEPISCOPULU DUPANLOUP

DIN ORLÉANS

Pré prihânite părinte,

În aste vremuri grele, cându — după cumu singură te-ă incunoscîntă — ne a camu datu uitarei ortaoa, mă simtă veselă vîdîndu că-mi faceți cinstea de a-mi întinde mâna și de-a mă pofti la sfintia vîstră.

Ce e dreptul, n'amă audîtu de numele părintelui nici pe la Sépte-Nuci, nici pe la Botu-Calului, nici p'in Spirea, pe nici-erî pe undo mă ducu eû, nici chiaru Mascarache nu mi-a istorisită — pote că nu scia nici elu sermanul — că se mai află peste nouă mări și nouă tîri încă un părinte susfetescu de tépa mea. Dacă «Ghimpele» nu vă făcea chipul, totu în timpul cându mi-a și trămisu scrisorea, aşu fi socotită după numele pré sfintie-tale că ești unu soiu de lupu după ălă-l-altu tărêmă sau altă lighioiu.

Citindu scrisorea m'amă mirată grozavă de ajutorul care mi-lu cerești, fiindu-ca eû amă audîtu din guri de omeni că orașul unde stați e scola lumei și a tutelor mășteugurilor, așa daru cumu de nu te-a învățată și pe sfintia-ta mășteugul cu care ești suntu înzestrată de când eramă o gălbeneare neîngrijită. Pote că vinul, care spui că trage La-sită, n'are blagoslovenia duhului sfântu ca vinurile nôstre vechi, pe care cîtu le sorbi și se sburlesce părul măciucă, și simtă că ai trebuit să dai cu mâinile și cu piciorile ori-unde vei nemeri.

Cu totă îmbrățișarea ce mi-o arăți și cu totă uitarea ortalei, nu potu veni la sfintia-ta, de cîtu împlinindu-mă aceste cereri:

1. Să nu mi se radă barba și mustătile, cumu și s'a rasu prea sfintie-tale, căci eû imă respectu podobele cu care sunt înzestrată, afară de acesta nu voescu să fiu la felu cu actorii, doctorii și slugile de pe la ciocoî.

2. Să trămitești banu lui Mucea ca să-mi dea lectiă de limba francesă, ca să sciș comanda, asemenea și băietilor mei.

3. Necunoscîndu drumul și ca să nu rătăcescă, să trămetești pe Mare calul Macu-macu, — despre care atî vorbită, — ca să mă conducă în călătoriă.

4. Călătoria vroiu să se facă cu Balonul, căci amă plăcere să mă urcă la vîntul turbată.

5. După isprava care voi face-o, să-mi puneti bâta la Dispoziția ce amă audîtu că are să se facă.

Dacă îmi făgăduiști împlinirea acestor cereri, vesti-mă ca să recrutesc 100,000 de băieți cu măciuci de tucu.

În același timp primesc cele 10 porunci ale conservatorilor din România, pe care trebuie să le scii pe din afară la sosirea mea:

1. Bâta e dumnejelul nostru, și să nu mai avemă altu dumnejel afară de ea.

2. Să nu facă bâta cioplă, ci s'o lași cîtu s'o putea mai cu ghimpă ca să usture mai tare, astă-felă ca și cei din ceru și cei de pe pămînt și din ape să se închine ei.

3. Să nu dai în desertu, ci cîtu vei putea aîn-te pe la capu, că dore mai tare.

4. Să-ți adueci aminte de dioa cîndu trebue să portă sămbăta liberalilor și să te imbeți lulea, cu săse șile înainte să te odihnesci, dară în diua a sépte să te scoli de la 3 diminuță și să ocapă localul alegerei.

5. Cinstesce bâta, reteveiul, gârbaciul, biciul și bastonul ca să-ți fie tîe bine.

6. Să ucidă.

7. Să spetesci pe liberali.

8. Să furi.

9. Să aduci mărturi minciinose ca să-ți iasă banu de băutu.

10. Să poftesci și să cauți să ieș tot ce-o avea aproape tău.

Implinindu cu sfintenie aceste 10 porunci și cu ajutorul meu și alu Satanei, vei ajunge la poftă înimei tale.

Cuvios părintele alu prea sfintie tale
și viitoru frate în bâta :
Popa-Taecky.

Espeditor : Scutură.

DOMNULUI FR. DAMÉ.

Amă citită de unăplu plină de bucuria,
Că Bene-Merenti ti s'a datu și tie!

Acéstă onore, viu a'ți declara

Nimenea ca tine nu o merira.

Décă cunoscută e peste hotare

Astă-dî România, tîe geniu mare

Totul datoréză, căci tu ai făcută

Că în totă lumea să fie sciută

Că oră cu arie e greu să trăească

În acéstă tîră pote să răsbească.

Cu strein, români nu se portă meschin

Mai alesu cu-aceia de sângie latin.

Tu esti ună exemplu : la Paris sei bine

Nimeni uă centimă nu dedea pe tine;

Ai venită aicea ca neguțetorū

Și acumă medalii ieș prin Monitorū.

Așa déră tréba merge de minune,

Oră-și ce prin lume de tine s'ară spune

Care 'tî este tinta! Se te 'nbogătesci,

Chiaru cu dialoge româno-Rusesci.

L A T É R A

În dumbravă cuculă cântă

Și s'avântă

Printre ramuri de ghiorghini
Eră mierloiușii răpunde

Și s'ascunde

Prin desisii de mărăcini.

Totuș e frageduș, totuș e verde,

Omu și pierde,

Ale patemii porniri

Și, ca fluturii prin luncă,

Se aruncă,

În sburdalnici rătăciri.

Prin livede scântează

Dalba radă,

Ce sărută miș de flori,

Ocolinduș cu îngrijire

Și sfuire

Cuibulă ielilorii surori.

Sorele cânduș mi-se duce

Să se culce,

Obosituș de drumulă său,

Copilițele s'adună

L'a făntână

Fie-care c'unuș flăcău.

Prin măcesi, uă garofita

Dă guriță

Unei rumine albină;

Pentru fiica îndulciri

Șă iubiri

Trandafirulă n'are spină.

Rîsură, glume miș și sute,

Glasură mute

Și priviri de ochi ceresci

Facuș pe sôre să se uite

Să se spunde

Pe cosițe fecioresci.

Șăpoi, una câte una,

Își dauș mâna

Pen'la prispele din satuș

Unde babei n'grămadă

Stauș de sfadă

Spuinduș n'optea ce-aș visată

ROCO.

București 24 Iunie 1877.

Si cum să nu se mișnășă neprihănită *Pressă* de cele ce se petrecă în Franța, când vede că acolo a revenită la putere guvernul *desordinei morale*? Si cum să nu i se amâne *Pressă* înimă de fiere, când vede că acolo să a realizat visul loruș dorită și aicea încă nu? Si cum să nu se uite *Pressă* cu jinduș spre tărurile Senei, când vede că acolo iar a revenită guvernul *de luptă*, adică gladiatoruș și comedian, guvernul care se asemănă în credință și tendință cu celăi de asemenea meseria de pe la noi?

Se bucură *Pressă* pe d'ă parte, dar rău se amârășce pe de altă parte. Când ochi să străbate spațiul și văduvul său pătrunde până în cîmpile Elisee, sufletul său se adapă d'ă fericire cerescă; când însă se uită în juruș susținătorii săi de la împodobite.

«Asemenea omuș capabilă în ale falsificării, asemenea fenomenă electorală ne-ară fi de mare folosuș ca să l'u posedăm între noi și să ne servim de consiliile și experiențele sale în mare luptă electorală ce ni se prepară.

Se dice că prin epistola de care fu vorba și pe care ne vomă grăbi să o publică în coloanele astuș diară, îndată ce ne va intra în mână, D-luș Ministru răgă pe D-luș Măscarache și pe unuș coleguș aluș D-seluș Bojsecu, nu mai puținuș capabilă și competență în materie, să bine-voiască a veni la Paris în timpul perioadei electorale și a le da mână de ajutoru spre a duce la bună rezultat campania de falsificări, persecuționu, bătăi și strămbătăi ce se va începe în curând.

«Suntemuș asemenea informații că Santitatea sa cardinalul Du-paloup, ar fi trămisu din partea uă pastorală necucerinieșe Părintelui Tache, genialul fabricant de alegeri și căpetenie de bătușii electorală ca să vie și nesfintia sa să ne dea mână de ajutoru în mărtă intreprindere ce avem u să începem.

«Urănuș bună venire astorii iluștri ospeți; urănuș asemenea gubernuș uă norocosă reușită.»

Iată orizontul celuș nou, mare, splendidu, gloriosu și demnă de aspiraționile ce nutriți, Domni de la *Pressă*. Frații voștri conservatoru-votatori vă ceră concursul și de sigură vă promită unuș viitoru de aur; alergați dragi mei și scăpați tera de voi.

Nepotcovitul.

Z I N A

In revăratul dilei, cânduș limpedele florii
Vinuș veselă și blânde, jucându-se pre florii,
Uă tenește fecioră, sglobie răpitore
Aprópe de ferestră privesce zîmbitoré
Cum rađa dimineței răsare după dîluri,
Cum undele gârlitei curgă tainică printre maluri,
Cum paserii în grădină voișe ciripescu.
Si balbele de rouă pe frunze strălucesc.

Si fruntea i ne 'ncreștită înclină p'alba 'mână
S'uă tainică cântare, în sufletuș îngână;
Eră radele se jocă pe fată și cosiță,
Ca pajiște 'nflorită miș fluturi poleiță.
Apoi re'naltă fruntea, privindu în depărtare,
Focosa ei privire se perde 'n lunga dare,
Si mintea 'i sboră iute în negrulă viitoru,
Dorindu să'i vădă carteia coprinsă de lungu doru.

Déră cânduș frumosă Zină visăză 'n desfășări,
Unuș flueru scote 'n crânguri molatece cântări :
«O! Zină mea frumosă, gingășă ca uă flóre,
«Mai mândră dintre tóte din cîte suntu sub sôre;
«Senină ca și luna, cânduș vine-a nöptă stea,
«Curăță ca și rouă din umeda vâlcea.
«O! tu ce porti pe fruntea i podobe cîmpenesci,
«Dumbăvile 'nflorite, lucerii ceresci,
«Uă inimă rănită suspină cu 'nfocare,
«Cându tu, rîdendu de vietă, trăiesci 'n ne păsare..»

Așia cântă departe unuș tenește cavaleru
Ce printre pomii apare ca sorele pe ceru.
Elu vine la ferestră și Zină blandu vorbesce,
Éru rumena fecioră la elu cu dragu privesce
— «Asculă dulce Zină, ca vietă te iubescu,
«De vei lăsa căminul și dorul părintescu
«Tă voi zidi palate mărețe, strălucite,
«De scumpe diamante bogății împodobite.

— «Palate și podobe, nică voi și nică nu 'tă ceru,
«Ci inimă, iubire și brațu de cavaleru.

Așa respunde Zină și fugă sprintează,
Ca prin curatul aeru uă aură ușioră.

Gri-Cre.

SE 'NTRÉBĂ LUMEA

Se 'ntrébă lumea : ce-a silitu pe dascălul Lăvrian elu mititelu să se facă directoru de gazetă.

Pătatul esplică lucrul prin réua deprindere a domnișorului în cestiu d'ă se audi d'ă pururea intitulat *directoru*. Décă nu directoru de liceu, celuș puținuș directoru de diară.

Se 'ntrébă lumea cătă de mare e lealitatea d-lui Cogălnicenu.

Petrache de la Sépte-Nuci esplică lucrul prin faptul că d-sea, codița a ministrul celoru streine, e marele conducătoru aluș foitei din tipografia Michăescu și Luis, foită care 'njură mai abitiru de cătă un surugiu pe colegii frumosuluș ministru. Er «amicul Crocodilu» iști lingue degetele de miere.

Se 'ntrébă lumea decă dimisia unoru miniștri e uă inventiune a *Témputul* séu visulă unoru membru din cabinetu.

Aleache esplică că e și una și alta.

Se 'ntrébă lumea de ce unele foi s'agăță de mărele cancelarū, pentru că s'a dusu la uă grădină publică.

Bine crescutul Grandea esplică 'mprejurarea

Dică lumea multe, nimica nu 'tă pasă
Când esti bunu de tóte, banii numai să esă.
De aceea dără dăi mereu la zoră
Să te vadă prostii că ești autoru.
Că totuș ce se face, că totuș ce apare
Suntu tóte furate din capulă teu mare.
Așa fi de sigură că vei căpăta
Să alte medalii pentru mutra ta.

Lici.

HAVADISIURI

Marele havadisuri ale septembriei au căduță mai tóte în spinaș bietului logofetul bisericesc și de 'nvățătură obștescă. Ba că 'și dă dimisia, ba c'a făcutu pociogu cu Nichipacea, ba c'a 'nhățău pe Ghedem pentru priocșelă!

Adevăraluș e că logofetul astăa e mare vinovat. Unuș dicu că are pără de lupă, dără astea suntu fleacuri. Faptul ne 'ndiosu pe care ni 'lă povestesc *Povestea* înțelegere cu astronomul Borăncescu, e că musiul de la Ritoride a festelit' cum se cade. Poftiș boier de judecați chiaru dumneavostă.

Maș antaiș domnișorul nostru s'a apucat să fie delicat și mărinimosu. Dumneau, mojiciu de la tera, care n'a 'nvățătu carte de cătă în Germania (unde totuș lumea e prostă și unde nu se 'nvăță buchile nici cum le-a 'nvățăt Mucea de donsky) dumneau 'și-a pusu în capu să fie generosu și de inimă, ca cum aru fi sănge de viță său cine scie ce filosofu de la Kissinger.

Bine frate, să dea medalie lui Nichipacea de la *Minitoru*, dără cum părdalnicul să se potrivește elu lui Vodă și să se fălescă că nu e 'd'ă de daă cu barda 'n Dumneadei! Să dea medalie lui Nichipacea — ba să-i dea și p' de aoleo, povestea lui Nicor — dără nu se mândrăscă c'a făcutu unuș actu de abnegare; căci d'ă decă e vorba la adică, apoț totuș meritul și alu lui Vodă, eră nu alu dumiselle. *Ghimpele*, care nu scie multe, vrea să dea Kesaru, lui ce e alu dracului, și dracului, ce e alu Kesaru; declară dără că totuș ce a făcutu logofetul e de parte d'a fi venită din inițiativa dumisale. De aceea nu i se cuvină laudele, ci 'njurătire; și cu 'njurături avem să'lă huideam și nojă astia, orăcători în prosă și 'n versuri de la gazetele desigurăate.

Româniș dără să nu maș vorbescă despre Safir, Neroni, Caliguli și Domițian. Domnii 'știa ne suntu necunoscuți. Potu fi dumnealorii cinstite fețe din cetele lui Popa-Tache, dără nojă n'avem poftă să le facem cunoștință.

Déca Safir a statu la pușcare, apoț și caricaturistul nostru Dembitky a statu la Văcărescă. Franz Josef o fi șertată 'și o fi dăruită pe Safir cu inele de diamantă, dără domnul Nichipacea — care și dumneau să'fie p'acea vreme totuș la Zuhaus, — n'a dăruită cu nimicu pe jurații care l'a achitată. Eră cătă despre nojă apoț pentru tóte verdile și usecătore nistre, pentru caricaturele, gravurile și secăturiile ce-amuș fotografiat din Societate, polizia lui Hioto, Blambec, Văcăescu, și tutoru vițelor în perspectivă d'ă ajunge boi, nu-a dăruită de cătă abia două duzine de trânteli, căteva perchișii și ore-care umbră cu răcorie în palatele răposatului cântărețu aluș *Primăverii amorului*.

Constatată fiindu că una și cu una facă trei și că medalia lui Nichipacea a fostu celuș mai pocită havadisuri p'ntre cetele sugătore și urlătore ale sfinției săle Tache; constatată fiindu iarășii că Orășescu nu maș scrie intr'a nistă simandricosă fătă de suntu anu'intreg și că prin urmare logofetul n'a avutu nici priceperea d'a motiva raportul său pe acestu temeinici motivu; că 'n sfârșitul Grandomanului, Diana, Mucea și toții ai loru său simțită călcătă pe colțulă ișlikului cându nu li s'a datu și loru celu puținu aceiaș clasă de *Malc-merenti*; nu maș rămâne mustăciosului ministru de scole de cătă să 'și ieă catrafusele și s'o plece la sănătosa, cumu s'a vestită și prin *Témputa* gazetă.

Cătă despre suplinirea catedrei de la St Sava, crimă mai mare nișcă c'a s'a vădută vr'na dată, pentru că acolo trebuia numită Mucea de donsky, ca să 'nvăță pe copii abecedarul celuș nou, pe care l'a 'nvățăt și dënsulă acumu 15 an. Bănuiala că l'o fi urată și p'ala nu 'și pote avé loculă, de ore-ce se află și adă totuș la dînții de lapte, precumă probăză stihurile ce 'ndrugă prin ca-fenele.

Unuș nou havadisuri mai e că același îndrăcit logofetul a datu afară pe erudit și genialul Pătatul, care cunoște și doxologia pe din afară, de ore-ce și-a trecut tóte 'nvățăturile primare. Fost revisorul după vremi, acestu emul său demn de confratele său Mucea și-a pusu în capu să dea afară pe Măniliu, frake ghe ghincu, nu numaș din Catedra de la scola de fete, dară și de la *Romania libertă*. D'aia 'lă laudă cu atâta foc în moftul care *Vestesce Europei* havadisuri cele mai prospete și mai adevarăate.

Intrebarea e : cumu o să se potolescă gălăceva dintre aceste co-dite, adică codița *Romaniei libertă* cu codița *Vestii*? Resultava unuș duelu politicu între ilustrii cavaleri, său totuș se va mărginji la uă schimbare de palme... în visu? Despre acesta nu se scie ca de pace. Havadisul său se va comunica rîsunul puținu printru'fătă volantă.

Trecendu de la havadisuri codițelor la ale cojilor, avem de 'nregistrație laudele ce *Témputul* face lui Cămpinescu aluș dreptății pentru nemerita organisație ce proiecteză pentru curți și tribunale, care voru fi dăruite cu celebrătățea Palanga-balanga, Ciuf-leliță, Ciulinu și Bengea.

Despre răsboiu, havadisuri cele mai prospete le deterămă în capulă foită. Aci maș putem adăoga că nu maș trecemu Dunărea, căci era vorba s'o trecemu în notu, eră pentru momentu cădurile au făcutu să se sece totă apa. Rămâne dără ca proiectul să se execute cându o plouă la munte.

«E de notorietate publică asta cu care astuș eminentu bărbat scie a face electiuni oficiale, e de notorietate publică dibăcia cu care scie a goni de la votă pe adereții alegători și a pune să voteze în locule morții și interdăsi.

«Astă illustrațione universală a scintă, într'uă teră plină de inimicu declarăți contra sistemului său de guvernare, să domnescă unuș satrapu cincu ani consecutivi, să croiască din chiaru se-ninu voturi ad-hoc, să fabrice trei legislaturi consecutive și să falsifice constituție cea mai liberală, cu totuș votul universal și regimul de control ce domnesce acolo.

prin dorință ce are d'a face educația bietuluī pravoslavicuī, acum cânduī e ténérū și cânduī are vreme să ū citescă dojanele.

*
Se 'ntrăbă lumea cum d-luī Frederic Damnatulū, care nu scie nici rusesce, nici românesce, a putută face unuī dialoguī româno-rusuī?

Maiorū Papazoglu esplică faptuluī atribuindu 'sī totuī meritulū broșuirei în cestiune, și lăsândd autoruluī nominaluī numai partea ce privesce specula făcută prin asemenea opere de grozavă valore.

*
Se 'ntrăbă lumea cine are sē fiā mare hasnataruī, adă cânduī hasnaua gema de auruī și de argintuī.

Creditoruī, in speranță să fiā plătiți, explică că toți tragū nădejde să se numescă contele de Genia-devsky.

CU DREPT E ?

Partidulū bătei de veseliă
Iute se dete chiaruī peste capuī,
Elū la putere speră sē viă,
Darū témă mi-este că'nghită hapu...
Caci, ciocoime, n'a venită rândulū
Sē fiți iarū cárma, sē guvernată
Luati-vé gândulū,
Luati-vé gândulū,
Astă-dī nu'i timpulū ca să păpați.

Ce este dreptulū, lata fu gluma
Că la putere iarăși veniți,
Multă ati credut' o, deră acuma
Vedeti pré bine cătuī prețuiți.
Ceī care speră c'a venită rândulū
Iarū domn' ai dilei să vē formați,
Zēuī, sē'șī ia gândulū,
Zēuī, sē'șī ia gândulū,
Caci adă nu'i timpulū ca să păpați.

Lumea nu uîtă atâtū de lesne
Relele care ni le-atī lasatū;
Din căpătină și până'n glesne
În mișeliă v'atī cufundatū!
Deci, vedeți bine, n'a venită rândulū
Stupulū cu miere s'elū căpătați,
Luati-vé gândulū,
Luati-vé gândulū,
Caci adă nu'i timpulū ca să păpați.

Cine nu scia și nu cunoșce
Pe 'nvingătorulū de la Predealuī,
Ce lău 'n frigare s'oreci și brösce,
Inversuī călare pe Ducipalū.
Eata'ī resplata : i-a venită rândulū,
De la putere s'a alungatū,
Deci, sē'șī ia gândulū,
Deci, sē'șī ia gândulū,
Caci adă nu este timpū de păpatū.

Din bătaușii ce âncă-aū vadă,
S'șī mai cárpesce alū loruī carâmbuī
Prin posturi grase, aū sē se rađă
Ca toți ce lucră hoțesce, strâmbuī.
Fiesce-cărui va merge rândulū,
Toți voruī fi iute Satanei dați,
Deci, sē'șī ia gândulū,
Deci, sē'șī ia gândulū,
Ciocoiș subredī și leșinați.

Moise.

DIPLOMATII PITESCI

Domnule Redactore,

Viu — de și cam târđiu, déru și târđiu e bunuī de cătuī nici uă dată — a face unuī micuī adausuī la cele gise de colaboratorul d. Rococo în numărul stimabiluluī jurnal ce dirigeți, de la 15 Maiuī 1877 în privința «Diplomatilorū Pitescenī».

Viu dicuī, pe de uă parte a competa numărulū loruī, și alu doilea a arëta adevărătele loruī origini, de care d. Rococo se vede că nu a avută îndestule cunoscințe.

Nu se face nicuī uă mențiune, despre nemuritorulū *Checroidis* fostuī părinte alu orașuluī Pitesci, fostu chiămatuī în cămara de fericită memorie a lui Catargi, fostu clov în circulū «Avolo» în acestuī orașuī și în alte tieri, precum în Austria în orașuluī Brașov. Si d-luī este o celebritate politico-diplomaticosă.

Ca președinte de Tribunaluī, împărțea dreptatea cu atâta conștiință, în cătuī biată «Temide» tremura de gróza la vederea d-lui.

Ca primarū, a îndestratuī circulū «Avolo» cu cei mai frumoși căi destinați pentru serviciul pompierelor din acestuī orașuī, și spre a încuragia «artele frumose» a dat concursul de scenă d-lui Avolo și-acă și-in Brașov. Lumea rea de gură însă, pretinde că era amurezată lulea, după d-na Avolo și că a și mâncau trântelă de la bărbătelulū dumneie.

Apoi d. *Fotache Rade-ici*, fostu președinte de Tribunaluī și prefectuī alu județului Vîlcea. Aceasta este ochezeluī de aī episcopiei Râmniculuī. E unuī politicuī farsi-farsi. Are de gânduī, să ștergă scaunulū diplomaticuī alu lui *Bismarck*. Este de admirată verva cu care înjură pe Brătianuī pentru că.... l'a scosuī din slujbă.

În privința originei (cum diceți d-vostă). D. Hagi Gheorghe Șișinea, nu'i nici de cumuī din Sîstov ci din «Boboștița» venită în tără la 1833 călare pe unuī armăsaruī cu urechele mari. Găsindu însă martori cari jură că este născută Română, ba chiaruī în ieslea protopopuluī Ghiță din acestuī orașuī, fu alesuī deputatū sub au spiclele *Beizadelei*.

Iară cătuī despre Cicia Costa Bogdan, nici acesta nu'i din Drencova, ci totuī din Boboștița, Tatâlă D-lui fiulă lui *Mihailcea* vîndătorulū Boboștiței către Aali Pașa, s'a refugiată aci, unde nepotulă ca primar, a luată unuī colțuī din Pitești. Ce să dici, omulă nu putea să uite nărvulū moșului său.

Pe urmă Mihail sin Vasile, este fiulă lui Vasile Brâncoveanu, nu e nici de cumuī de la «Gura Bouluī» origina d-lui nu prea era cunoscută, și de aceea i s'a datu numele emancipatū «dintre aī lui Brâncoveanu». Din vătăseluī ajunse pomoșnicuī grație, tîrîrîloruī d-lui, apoi ciaușu de poștă în timpulū «Zisuluī» la Cuca-Măcăi și în sfîrșită prefectuī.

X.

D-LUI M. C. ȚEPUREANU

Maī 'nainte d'a începe, voiū s'ă spuiu că suntu creștin, La pomeni și parastase își spuiu drept că eū mē 'nchinu. Te anunțu déru c'astă nötpe la ceva amuī cugetatū. O să veđi că amuī dreptate, și voiū s'ă fiu ascultatū. Adă suntu șepte anuī aprópe de cânduī tu la Mavrodolu. Aī însipită în baionetă dreptulū unuī bietuī popolu. Si eū credu că aruī fi bine să le faci unuī parastasu. Ca să vadă golânamea că în tine-a mai rămasu. O scânteia de iubire pentru neamulū omenescu. O s'ă'mi faci déru plăcerea, celu puținu așa gândescu. Am uitat s'ă spuiu una. Eu sunt născut în Pitești. Mă 'nsarcineză déru cu tôte, decă vreă s'ă pomenescu. Credu déru că amuī făcutu bine de aminte 'tă-amuī adusu. Si rămai alu dumitale prea plecatu și prea supusu.

Conico.

SCEISOREA JURNALULUI RĂPOSATILOR

Domnule Redactore,

Primirămū de la Domnul Vasile Gaiță uă scrisore plângerösă contra diarului ce radactată pentru es-proprierea și batjocorirea unuī lungușipotu de stihiuri, pe care domnia-sea le făcuse numai și numai pentru cei morți.

Noī, care posedemū manuscrisulă acelorū stihiuri, și scimū cine e autorul, și cei plătesce pielea, ne-amuī crucită vîdendu că Ghimpelie le atribuie d-lui Mucea.

Nu e frumosuī a lua ideile împăunite ale unei gaite și a le da unuī ne-prefectu poetu.

Acesta nu pote fi uă erore de tiparū, căci se repetă în totuī intregimea articoluluī, prin urmare e o rea credință ! (?)

In interesulă adevărului, Domnule Redactore, iaū curagiulă ca să rectificu, că acele stihiuri nu suntu ale Domnului Mucea, ci ale domnului Gaiță.

Totuī de-odată autorulū stihiurilor se mai plâng de batjocura justă ce i s'a adusu, și se plâng pe seriosul temeiū că e licentiatu în limba latină (aferim procopselă ! déru de cânduī și de unde..). Sustine a-

semenea că fama pe care a dus'o *Titanulū* (ghică care Titanuī?) despre Români, nu se întinde mai încolo de Rhin, uitându că francesi cunoscă destulū de bine pe Mircea și pe soldați lu.

Cu tōte acestea, trebuie să recunoscemū, Domnule redactore, după cumu ne declară și singuru, că : *stihurile săle nu suntu făcute pentru cei vii. ci numai pentru cei morți*. Printre morți ele aă produsu uă sensațiu destulū de placută; poetului Biru (nu Byron) iu placu la nebunia.

Primiti etc.

RONSARD

Unulă din redactorii jurnaluluī

«L'autre monde»

Traducerea din franțuzesc de : Jean.

O ULTIMA INTREBARE

D-lui Alexandru I. Popescu, advocațu în Râmnicu-Săratu

Domnulă meū !

Vă rogă a'mi spune fără cotitură.

Réua credință, oră obiceiul de a te îngrășa din munca altuia, este cauza de nu'mi platescă suma de 194 franci ce datorescă redacției *Ghimpelui*, său prin acesta vrei să probezi marele dumitale patriotismu, precumă amuī vîdută și pe alti, cărora mai târđiu le voiū adresa și loruī asemenea întrebări.

Totuī acesta întrebare o punemă și d-lui Doctor I. C. Drăgescu din Craiova, pentru 70 franci.

Răspunsulă vremu să fie categorică pentru ce ne tîne de mai mulți ani aceste sume asupra d-lor. Onoreea le impune, dacă voru avea, a răspunde imediată banită, căci în casu contrariu vomă publica mereu acesta întrebare, ca lumea să scie cine suntu și ce merite și incredere potu să le dea.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tiparū, într'uă broșură, frumosă poesie, a d-lui B. P. Rădulescu, intitulată *DACIA și ROMÂNIA*. Simțimēntul celuī mai frumosuī patriotismu, unitu cu mășteiugul unei bune versificări, daă acestei lucrări meritul d'a fi citită cu plăcere și cu deplină multămire. Produsulă rezultată din vîndarea broșurei e destinată pentru ușurarea suferințelor armatei : cea mai nemerită ocasiune d'a contribui fiă-care celu puținu cu atâtă cu cătuī contribuie autorulă. De vîndare la tōte librăriile.

*

Cu ocasiunea premierelor scolare, recomandămă următoarele scieri :

URICARIULU de d-lui Teodor Codrescu (Iași). 6 volume, conținându acte și documente privitoare la istoria națională.

DICȚIONARULU FRANCESO-ROMÂNULU de același, 2 tomuri în 8°.

CERCETĂRI ASUPRA PROVERBELORU ROMÂNE, studiu criticu și bibliografică de d. G. Dem. Teodorescu.

VIAȚA și SCRERILE LUI NICOLAE BĂLCESCU, de domnul Gr. G. Tocilesu.

CARTEA DATORIELORU de Tiruvaluva, tradusă de d. C. Dimitriade după Louis Jacolliot.

RHEA-SILVIA și DESPOTU-VODĂ, poesi de N. Scutescu, 2 broșuri în 8°, edițione de luxă.

NOTĂ ASUPRA BASINULUI TERȚIARU și LIGNITULUI de la *Bahna* de Gregoriu Stefanescu, c'unu tablou topografică.

STELLA, tragedie de Goethe, tradusă de N. Miculescu.

CONVRBIRI ECONOMICE de Ion Ghica, 6 broșuri.

Columna lui Traian, revistă mensuală istorică și lingvistică (Redacționea la M-reia Mihaiu-vodă, abonamentul pe an 20 l. n.) coprinde în numărul său pe maiu următoarele materie :

1. B. P. HASDEU : Limba română vorbită între 1560—1600. Texturi inedite.

2. P. ISPIRESCU : Basme române și basme franceze. Notă comparativă.

3. M. GASTER : Băskert = Bucurescă? Fântaine arabe pentru istoria română.

4. N. R. O. Sépte doine haïducescă dela un lăutar din Cernica.

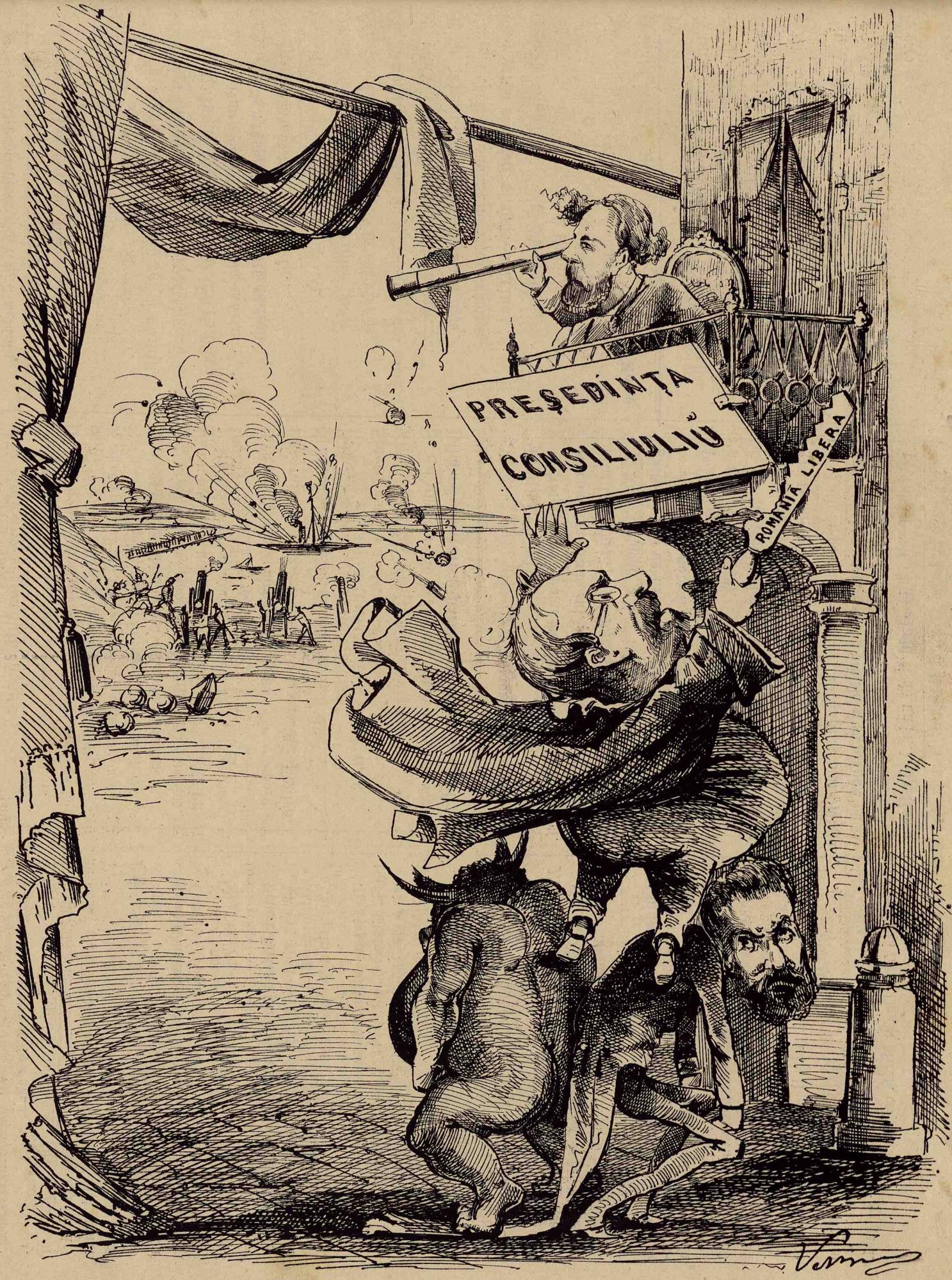
5. B. P. HASDEU : Poesia poporană serbă și bulgară.

Lupta între frații Dan și Mircea cel Mare.

Doă stampe.

Caraghioslucurile din Franță!

Caraghioslucurile din România!